

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2026-74921 van:

De heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op De Woenselse Poort, afdeling De Volte 1D, onderdeel van GGzE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 4 augustus 2026 een klaagschrift, met schorsingsverzoek, gedateerd op 18 juli 2026, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de maatregel tot verplichte zorg in de vorm van separatie vanaf 14 juli 2026 tot 19 juli 2026.

De klachtencommissie ontving een verweerschrift van mevrouw XXXX, klinisch psycholoog/psychotherapeut, op 13 augustus 2026. Als bijlagen ontving de klachtencommissie het zorgplan, overzicht van rapportages vanaf 14 juli 2026 tot en met 19 juli 2026 en het aanzeggingsformulier d.d. 14 juli 2026.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 20 augustus 2026. Klager was niet aanwezig hoewel hij daartoe wel was uitgenodigd. Aanwezig waren mevrouw XXXX en de leden en secretaris van de klachtencommissie.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- De maatregel tot verplichte zorg in de vorm van separatie vanaf 14 juli tot 19 juli 2026

3. Standpunt van klager

Klager stelt in het klaagschrift dat hij ten onrechte is gesepareerd. Hij voert aan dat hij rustig was toen hij naar de separeer werd gebracht en dat hem gedurende de separatie niet de mogelijkheid is geboden om te luchten. Daarnaast stelt klager dat de separatie volgens hem niet vanuit een zorginhoudelijke noodzaak, maar als straf is ingezet.

Klager verzoekt de klachtencommissie om zijn klacht gegrond te verklaren en hem een schadevergoeding toe te kennen.

4. Standpunt van verweerder

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de separatie van klager op 14 juli 2026 noodzakelijk was.

Aanleiding voor de maatregel was onverwachte en gerichte fysieke agressie van klager richting een zorgmedewerker. Klager sloeg de medewerker in het gezicht en spuugde naar hem, nadat deze hem een beperkte hoeveelheid olijfolie had gegeven overeenkomstig de binnen de afdeling gemaakte afspraken. Volgens verweerder bestond het risico op hernieuwde agressie. De situatie kon onvoldoende en betrouwbaar worden ingeschat vanwege de ernst en het onverwachte karakter.

Begeleiding vanuit zijn kamer werd op dat moment onvoldoende veilig geacht. Separatie was daarom volgens verweerder noodzakelijk om het acute risico te beheersen en de veiligheid te waarborgen.

Tijdens de separatie is voortdurend beoordeeld of afschaling mogelijk was. Zodra de samenwerking en het toestandbeeld dit toelieten, is de maatregel stapsgewijs afgeschaald naar een open kamer programma, met ingang van 19 juli 2026. Dit programma is op 21 juli 2026 beëindigd.

Ten aanzien van het niet mogen luchten stelt verweerder zich op het standpunt dat dit in de eerste fase van de separatie niet veilig en verantwoord mogelijk was, omdat klager onvoldoende meewerkte aan de noodzakelijke veiligheidsmaatregelen en aanwijzingen van het personeel niet of onvoldoende opvolgde. Zodra hij hierin wel meewerkte, is hem de mogelijkheid geboden om gebruik te maken van de lucht-/rookruimte. Het tijdelijk niet kunnen luchten was daarmee geen straf of afzonderlijke sanctie, maar het gevolg van de op dat moment gemaakte veiligheidsinschatting.

Verweerder verzoekt de klachtencommissie de klacht ongegrond te verklaren en het verzoek tot schadevergoeding af te wijzen.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft geconstateerd dat aan klager een terbeschikkingstelling met dwangverpleging is opgelegd. Op grond van artikel 10:3, onder w en x, van de Wvrg kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte of gedwongen zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie. De klachtencommissie is bevoegd om de klacht van klager te beoordelen.

Ten aanzien van de klachten met betrekking tot het beperken van de bewegingsvrijheid is de klachtencommissie bevoegd.

6. De beoordeling van de klachten

Verplichte zorg of behandeling is een ingrijpende inbreuk op het zelfbeschikkingsrecht en de lichamelijke integriteit van een patiënt. Om die reden dienen zowel procedurele als inhoudelijke waarborgen in acht te worden genomen alvorens kan worden overgegaan tot het verlenen van verplichte zorg, in casu de maatregel om klager te separeren vanaf 14 juli 2026.

Ten aanzien van de separatie is het de klachtencommissie duidelijk geworden dat sprake was van een acuut onveilige en onverwachte situatie. Klager heeft een zorgmedewerker in het gezicht geslagen en naar deze medewerker gespuugd. Gelet op de ernst en het onverwachte karakter van dit incident acht de klachtencommissie het begrijpelijk dat het risico op hernieuwde agressie op dat moment onvoldoende betrouwbaar kon worden ingeschat. De klachtencommissie acht aannemelijk dat begeleiding vanuit de kamer op dat moment onvoldoende waarborgen bood voor de veiligheid. De verplichte zorg was noodzakelijk om de orde en veiligheid binnen de accommodatie te waarborgen.

De klachtencommissie is voorts van oordeel dat tijdens de separatie voldoende is gekeken naar de mogelijkheid tot afschaling. Zodra de situatie dit toeliet, is de maatregel stapsgewijs verminderd en is klager vanaf 19 juli 2026 overgegaan naar een open kamer programma. Dit programma is op 21 juli 2026 beëindigd.

Ten aanzien van het luchten overweegt de klachtencommissie dat het tijdelijk niet bieden van deze mogelijkheid verband hield met de op dat moment bestaande veiligheidssituatie. Uit de decursus, het verweer en de toelichting van verweerder tijdens de klachtzitting blijkt dat klager aanvankelijk onvoldoende meewerkte aan de noodzakelijke veiligheidsmaatregelen en aanwijzingen van het personeel onvoldoende opvolgde.

Zodra dit wel mogelijk was, is hem de mogelijkheid geboden gebruik te maken van de lucht-/rookruimte. De klachtencommissie ziet hierin geen aanwijzing dat het niet mogen luchten als straf is ingezet.

De klachtencommissie is op grond van het voorgaande van oordeel dat de separatie was gericht op het afwenden van het acute risico op hernieuwde agressie en het waarborgen van de veiligheid. De maatregel was naar het oordeel van de klachtencommissie proportioneel, subsidiair en doelmatig. Een minder ingrijpende maatregel bood op dat moment onvoldoende waarborgen voor de veiligheid. Aan de formele vereiste voor separatie is eveneens voldaan. De klachtencommissie acht de klacht daarom **ongegrond**.

Nu de klacht ongegrond wordt verklaard, bestaat evenmin aanleiding voor het toekennen van een schadevergoeding.

7. Beslissing

De klachtencommissie verklaart:

- de klacht van klager met betrekking tot de maatregel in het kader van verplichte zorg met betrekking tot het separeren vanaf 14 juli 2026

ONGEGROND.

Nu de klachtencommissie de klacht van klager ongegrond verklaard heeft, komt zij niet toe aan het toekennen van schadevergoeding.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 26 augustus 2026 door de klachtencommissie, bestaande uit XXXX, voorzitter, en de leden mevrouw XXXX, psychiater, en de heer XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.

Tegen de beslissing van de klachtencommissie, op grond van de Wvvgz, staat binnen 6 weken beroep open bij de rechtbank Oost-Brabant, Leeghwaterlaan 8 te 's-Hertogenbosch:

Artikel 10:7 Wvvgz luidt:

- 1. Nadat de klachtencommissie een beslissing heeft genomen of indien de klachtencommissie niet tijdig een beslissing heeft genomen, kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht.*
- 2. De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken na de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan de verzoeker is meegedeeld, dan wel zes weken na de dag waarop de klachtencommissie uiterlijk een beslissing had moeten nemen.*